

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciška ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju — pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Zakaj je bilo razpuščeno katoliško-polit. društvo za Koroško.

Pred nekaj meseci je Slovence razburila vest, da je bilo razpuščeno katoliško - politično društvo na Koroškem, ker se je lotilo privatnega ljudskega štetja. Da se ljudsko štetje na Koroškem ne vrši v redu — je vsakemu znana in umljiva stvar. Saj na Koroškem celo v drugem oziru vladajo macedonske razmere, kaj šele v ljudskem štetju. Žalostno je za državo, če mora privatno ljudsko štetje skrbeti za to, da se popravijo napake vladnega ljudskega štetja, ki bi moralo biti skozi in skozi pravično in nepristransko, ker ljudstvo štetje tvori podlago za razne statistike, ki so potrebne za rešitev raznih vprašanj. Te statistike rabijo politiki, nar. gospodarji, šolski uradi, domači in tuji učenjaki in kdo naj še kaj da na statistiko, ako so podatki ljudskega štetja napačni. Kako zelo različni so uspehi vladnega in privatnega ljudskega štetja, kaže najbolj jasno Trst, kjer je bila potrebna revizija in so bile drugič številke popolnoma različne od onih, ki smo jih čitali prvič. Vladi je bilo seveda nerodno, da bi privatno ljudsko štetje na Koroškem pokazalo, kako napačno je ljudsko štetje, ako se zlorablja razne rubrike, posebno glede občevalnega jezika. Naravno je, da na Koroškem mnogo ljudi razume in govori nemško, zato pa še niso Nemci. Da bi se ljudsko štetje ne revidiralo, je bilo katoliško politično društvo razpuščeno. Seveda je šla proti temu pritožba na Dunaj, tam pa pravijo, da katoliško politično društvo ni bilo razpuščeno, ker je hotelo izvesti privatno ljudsko štetje — ker je to vsakemu dovoljeno — ampak da je bilo razpuščeno zato, ker se je vladnim komisarjem na mnogih mestih reklo, da se je ljudsko štetje že vršilo. Ljudstvo je mislilo, — tako pravijo na Dunaju — da je privatno ljudsko štetje bilo pravo oz. vladno in da torej ni treba še enkrat popisovati. Kat. politično društvo je torej zlorabljalo avtoriteto županov in župnikov, ki so štetje vodili, ker so ljudje mislili, da je to vladno štetje. Zato je bilo torej društvo razpuščeno, ker je na ta način posegalo v vladno avtoriteto. S tem pravijo, se je društvo pregrešilo proti 20. paragrafu zakona z dne 15. nov. 1867. in zato je bilo razpuščeno.

Pravijo, da je izgovor dober, če je iz trte zvit. Katol. politično društvo je sicer stroga klerikalna organizacija, ki ne priznava poštenih naprednih Slovencev, vendar ljudsko štetje na Koroškem je splošna narodna zadeva, zato pišemo o tem.

Končujemo z besedami cesarja Janeza, ki se je vozil v Trst in je rekel: To velja, da bi se zapomnilo...

Naši rojaki v Ameriki.

Da pokažemo gibanje naših rojakov v Ameriki prinašamo članek »Clevelandske Amerike«, ki opisuje slovensko slavnost društva »Primož Trubar«. Slavnost je bila prava manifestacija slovenske misli in slovenske sloge.

Slovenec sem, in kdo je več! Vstal je narod iz vekov minulih megla; živ se je prikazal na svetlo! Gledali smo v daljino in sanjali. Sivi zastor se je paral, razmikala so se naša dela, in v senčini, negotovih obrisih so migljale različne slike v temni luči pred našimi očmi. Slovenec sem, in kdo je več?

LISTEK.

Pod jarmom.

Roman iz bolgarskega življenja pred osvoboditvijo.

Spisal Ivan Vazov. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

XXVII.

Klatež.

Duševna navzočnost je tudi to pot rešila Ognjanova.

Ko je prišel iz mesta, je bila njegova prva skrb, da je skrnil kalimavko in popski kožuh v grmovju.

Metelica, ki mu je pomagala, da je neopazen prekoračil ulice, je bila tu še hujska. Po gori je hrumel vihar: hrbet stare Planine je bil kakor popisan s snegom. Brezljudnato in mrtvo polje, pod sivim ledenim plaščem, mu je nudilo breznačajno ganljiv prizor. Na srečo je solnce nepričakovano prodrlo oblake ter toplo zasvetilo nad otroplo prirodo.

Ognjanov je korakal proti zapadu, ne iskajoč poti preko vinogradov, presekanih z jarki in posušeni potoki. Na nekem skritem mestu se je vsedel, da si je oddahnil. Neka čudna usoda, ki je bila odločno naklonjena Stefcu, preganjala ga je neusmiljeno. Z enim udarcem je videl pokopano stavbo, na kateri se je trudil s toliko ljubeznijo in s takšnim navdušenjem.

Že je videl v ječi dijakona, doktorja, strica Stojanova in nemara še druge bližnje in vdane prijatelje. Rado pa zlomljeno od žalosti, sovražniško praznujoče zmago. Nikakor si ni mogel polasniti, kake okoliščine so jim poma-

Neda bi žalili najfinejše čute kateregakoli, tako velikanska narodna manifestacija kakor se je pokazala v nedeljo v clevelandski naselbini, mora imponirati vsakemu. Oj dnevi blaženih dni, srečni dnevi zlate svobode in slovenske prekrasne misli! Hvala bodi zavesti naroda, da je, in da se vedno spominja, da je slovenski, da je rod slavnega spomina, slavnih očetov in slavnih del. Kdo more trditi, da je Slovenec slab? Kdo more reči, da se ne zaveda, da je sin velike majke Slavije, da je sin slavnega, toda žalibože teptanega naroda? Veliko imamo slabosti, toda mi nismo krivi, ker jih imamo. Naši gospodarji so krivi, ker Slovenec v stari domovini tlačani tuju, katerega mora spoštovati. Kadar pa hoče izreči svojo misel, svojo besedo, kadar se pritoži za krivice, tedaj...

Zato pa v ameriški zemlji se počutimo toliko bolj svobodne, lahko delamo za svoje ideale, lahko delamo po volji za rast in razširitev slovenske narodne zavednosti in slovenskega rodu.

V nedeljo je društvo »Primož Trubar« praznovalo dveletnico svojega obstanka in ob njem je razvil svojo krasno in ponosno zastavo. Že opoldne so se zbirale množice naroda ter radovedno pričakovale, kaj se bo zgodilo. Končno se pa uredi zbrana vrsta, godba zaigra slovensko koračnico in sprevod se začne pomikati. Bratje iz So. Loraina so jako prijetno presenetili slovensko naselbino v Clevelandu. Prikorakalo je društvo »Bled« in s seboj pripeljalo slovensko godbo iz So. Loraina. Čvrsto je udarjala godba, čvrsto smo slišali lepe komade in lorainski slovenski godbi gre vsa čast za krasen nastop v naši naselbini, jednako tudi bratom društva »Bled«. Živelci bratje iz So. Loraina! Vedite, da ste Slovenci, da naši bratje, da smo vsi enega rodu, in da je najlepši znak skupne sloge, kadar se skupaj zberemo in nastopamo. Prišlo je društvo iz Akron, O., z imenom »Dolenjec«. Častno so zastopali svojo nalogo in srčna hvala jim. Bili so tukaj rojaki iz Randalla, Barber-tona, iz Garrettsville in drugih krajev. Pozabilo se je na vse druge malenkosti, samo narod slovenski je bil skupni slogan vseh zbranih. Z mirno vestjo trdimo, da se je zbralo preko 3000 Slovencev pri tej veličastni manifestaciji.

Sprevod se je vil po slovenski ulici St. Clair in po Glass ave. in po 60. cesti.

V dvorani — krasen prizor. Predsednik, Mr. Mihael Lah, je s precej dolgim in jedrnatim govorom očaral občinstvo, pojasnil pomen današnje slavnosti ter opisal nekoliko zgodovino društva Jednote ter življenje Primož Trubarja. Potem je na kumica, gospa Franciška Lauschetova, in kum g. Močilnikar, pripel na zastavo krasen trak in stoteri živjoklici so zaorili po dvorani. Pozdravljanja ni bilo ne konca ne kraja. Pri tej priliki ne smemo pozabiti gospodične Jospine Lauschetove, ki je s kratkim govorom, oziramo deklaracijo, podala overture k razviti. Hvala ti, slovenska deklica! Razočarani smo bili pri nastopu gospodične Anice Grdinove, ki je govorila spomin možu, ki je prvi pisal slovensko, Primož Trubarju. Videli smo v očesu marsikaterega solzo navdušenja pri njenem nastopu.

Potem pa so sledili zastopniki slovenskih društev, ki so veličastno in pomembno darovali spomin bratski zastavi. Pri vsakem daru je ljudstvo navdušeno klicalo, živijo, živijo, živijo! Godba zaigra slovensko himno, zaigra

se koračnica »Naprej zastave slave«, in odkritih glav se spoji zvoki godbe s slovenskimi glasovi. Bilo je prelepo.

Potem se je pa razvila prav najboljša domača zabava, brez prisiljenosti, zabava, kot si jo je vsak želel. Ljudstva je bilo toliko, kot ga še skoraj nismo nikdar opazili. Pri vsej velikanski udeležbi pa ni blo najmanjšega nereda, vse se je sukalo kot namazano. Tako se je dan končal v slavlju in praznovanju in v splošno zadovoljnost vseh.

Pripomniti nimamo drugega kot da izrečemo še enkrat zahvalo bratskim društvom iz države Ohio. Brat bratu na pomoč, sloga lepa naj vlada, čutimo, da smo Slovenci skupnih namenov in napredovali bomo povsod.

Društvo »Lunder-Adamič« je priredilo v nedeljo lepo maskarado zraven majhne burke »Bratranec«. Posebno moramo pohvaliti nastop g. Laha, ki je bil umetnik v svoji stroki, toda tudi ostale osebe so svoje vloge kar najčistneje rešile. Ljudstva je bila polna dvorana.

Društvo »Orel« je priredilo v nedeljo lepo igro »Repoštev«, ki je marsikomu znana iz narodnih pripovedk. Udeležba je bila povoljna. Igralci so kar najboljšo spolnili svoje vloge. Poleg drugih rojakov, ki so se v nedeljo mudili v naši naselbini, so bili g. Alojzij Balant z Barbertona, predsednik društva sv. Martina, J. S. K. J. in podpredsednik dr. Triglav, S. N. P. J., in ob njem zastopnik našega lista. Videli smo g. Franceta Justina iz So. Loraina, kakor tudi g. Viranta ml. Hvala vsem za prijaznost obiska.

Clevelandska slovenska naselbina šteje okrog 15.000 naših rojakov, ki se hitro množe. V Ameriki je nad 100.000 Slovencev. Organiziranih v jednotah jih je 25.000. Društveno življenje je lepo razvito. Mnogo se jih tudi izgubi.

Izpremema v ruskem zunanjem ministrstvu.

Zadnji dogodki v političnem svetu na Ruskem kažejo, da se pripravlja v ruskem javnem življenju in v njeni politiki notranji kakor zunanji načelna izpremema. Po odhodu bivšega ministra zunanjih zadev Izvoljskega je prevzel vodstvo zunanjega urada Sazonov, ki je bil v diplomatskem svetu precej neznan; on je le malo časa stal na svojem mestu, ker je hitro obolel in je v času njegovega dopusta vodil popolnoma samostojno Neratov, ki je poznan kot odlični strokovnjak v vprašanjih ruske azijske politike, kar se je pokazalo zlasti v perzijskem konfliktu. Ko je Sazonov prevzel posle, je moral nadaljevati s to politiko. — A ruska politika prehaja počasi v smeri starih ciljev. — Takoj po odpoklicu Čarikova iz Carigrada so se pojavile vesti, da namerava v najkrajšem času podati svojo demisijsko tudi ruski zunanji minister Sazonov, ki je bil užaljen radi odpoklica Čarikova, ker se je vse godilo za njegovim hrbtom. Baje je izposloval odpoklic Čarikova ministrski predsednik Kokovcev pri carju, kateri je potem sam obvestil Sazonova, da se mora Čarikov odstraniti iz Carigrada. — Kot naslednik Sazonova se imenuje sedanji ruski poslanik v Belgradu Hartwig in pa poslanik na japonskem dvoru Maljevič-Malevski.

Špansko francoski spor.

Peti mesec se vodijo že pogajanja med francosko in špansko vlado, a doslej se vladi še niste mogli sporazumeti glede podelitve interesnih ozemelj v Maroku. Zadnje dni se je že javljalo,

vrabci nemo preletavali preko glave ter se vsedali na stezo, iskajoč hrane. Visoko nad Ognjanom pa je krožil balkanski orel, bodisi da je nekje videl nekako mrhovino, ali je nemara samega Ognjanova smatral za nekaj takega. Ta misel se mu je porodila v glavi ter ga napravila še bolj mračnega. Oerl se mu je zdel sedaj zelo zlokoben. Videl je v njem živo sliko svoje krute usode; nemara je ta mesojedi tič samo čakal, da mu pripravi krvav obed ter se potem spusti iz svojih modrih višin. A vse to je bilo mogoče. Ta pustinja, pogostoma obiskana od turških lovcev, pravih razbojnikov, ni bila brez nevarnosti. Ognjanov je nestrpljivo čakal, da zajde solnce ter se nekekrat premestil, da bi se bolje skril. Čas se je vlekel počasi in solnce se je polagoma pomikalo na svoji poti. A orel je le krožil in krožil. Dva-trikrat je mahnil s perutnicami, pa jih zopet razprostrl nepremično ter običal v zraku. Pogled Ognjanova je bil kakor prikovan v to poznašajoče se delo, toda njegov duh je bil zatopljen v druge globine. Pred njegovimi razburkanimi misli so se vlekli po vrsti spomini iz preteklosti... Mlada leta, leta borbe, trpljenja in vere v visoke ideale. A Bolgarska, za katero je trpel vse to, je bila tako krasna in vredna žrtev! Ona je bila božanstvo, živeča se s krvjo onih, ki so verjeli vanjo. Njena krvava auroela (sijaj) je obstajala iz žarkov jasnih in bliskajočih se imen: Ognjanov je iskal ondi tudi svoje ime in zdelo se mu je, da ga vidi... Kako je bil ponosen, kako pripravljen umreti, da, še več — boriti se za njo! Smrt je bila zvišena žrtev, borba velika skrivnost... Strel iz puške prestraši Ognjanova. Ogledal se je. Balkanske stene so ponovile strel, ki je umolknil.

»Resnica, lovci streljajo zverino«, je de-

Glose.

61.

Rekle metle so: Kaj bi storile, da bi med poslanci bile?... Druge so odgovorile: v S. L. S. bomo pristopile.

62.

Dežela kranjska bi — imela več dobička, če več bi ga prodali in manj popili — cvička.

63.

»Napredek, svoboda, prosveta«, v tem geslu domovina bo oteta, tako so rekli pa so pozabili — da gesla umikajo se večji — sili.

64.

Volilcev kranjskih bili bi v nevarnosti zaslužki, če vladali nemoteni bi klerikalni Žužki.

65.

S kulturo našo, dragi moj, še dolgo nič ne bo drugače, ker mesto delavcev imamo — zabavljace.

66.

»Oh, kaj bo z našo Talijo?« — gospoda naša tarna — zato ker spi doma, ko se igra: Tovarna.

da so pogajanja končno razbita, da že obstoji nevarnost francosko - španskega konflikta. Španija je stavila take zahteve glede teritorialnih kompenzacij, da francoska vlada na te zahteve sploh odgovoriti neče, kar se smatra kot prekinjenje nadaljnjih pogajanj. Španija pa se resno pripravlja, da v Maroku izvede svoj teritorialni program, vsled česar zahteva francoska javnost, da naj vlada zasede one kraje, ki jih zahteva Španija, katera pa je že zasedla razne obmejne točke in tako prehitela Francijo. Anglija skuša posredovati med obema državama, zato angleški poslanik prisostvuje vedno konferencam, ki se vrše v Madridu med španskim ministrom zunanjih zadev in francoskim poslanikom.

DNEVNI PREGLED.

Finančni minister kranjske dežele dr. Lampe je spet razvil svoje modrosti o deželni elektrarni pri vodopadni obravnavi, ki je bila te dni pri c. kr. glavarstvu v Ljubljani, kdo naj izkoristi savsko vodno silo pri Medvodah. Lampe je spet kvasil, kako bodo elektriko napeljali po celi deželi v vse hleve, v vsako stranišče, sploh da bo vsa dežela tako hudimansko razsvetljena, kot je dr. Lampe hudooben. Z elektriko bodo ljudje mlatili, molzli krave, hude težke porode bodo izvrševali z elektriko, z eno besedo: vse bo postalo električno. — Čudimo se, da so pri nas še ljudje, ki ne vidijo velikanskega propada, ki zija pred našo deželo, če jo bo še naprej vodil Lampe.

Zakaj je hotel ljubljanski škof odpraviti praznike? Samo kapitalistom na ljubo. To se je videlo v tovarni Ladstätterjevi (pri Krizantu) v Domžalah, kjer so morali delavci in delavke na praznik sv. Jožefa garati od jutra do večera.

Ognjanov se je pomiril, toda ne za dolgo. Črez trenutek se je začelo lajanje in ne daleč. Za lajanjem je sledil človeški glas. Ognjanovu pride nehoti na um Emeksizov hrt, ki je bil doma v bližnji vasi. Lajanje kakor bi mu bilo znano, ali se mu je le tako zdelo. Ponovilo se je v bližini in razločnejše, grmčije je zašumelo, kakor bi ga bil veter razgrnil in prikazala sta se dva psa, sklonjena z nosovi k tlom. Ognjanov si je oddahnil.

Tu ni bilo Emeksiz-Pehlivanovega hrta, izurjenega in naučenega v tem: napadati ljudi kakor zverino. Ta prokleta žival, navzlic prirodi hrto, ki so sploh topi in krotki, je imela kakr dober spomin, kakor smo to videli pri samostanu. Tu se je pokazal kot zaveznik Stefcu in pripravil pogin Ognjanovu... Hrta zagledavši ga skritega v grmovju, sta prišla k njemu in povohavši ga, šla svojo pot. Nakrat začuje Ognjanov, da se bližajo človeški koraki. Skočil je ter jel bežati po goščavi, ne da bi se ogledal nazaj. Počili so trije strelci, Ognjanov je začutil, da ga je ščipnilo nekaj v stegno, torej je bežal s podvojenjo močjo. Ali so ga podili in kaj se je godilo za njim on ničesar ni zapazil. Med tem se je pojavila pred njim rečna struga. Ognjanov se je zakadil v nizko leščevje, s katerim je bil jarek pokrit in skril se je v goščavi. Ondi je poslušal dovolj dolgo, toda ni čul ničesar. Lovci so ga gotovo izgubili. A sedaj je začutil neko vlago na nogi. »Ranjen sem!« je rekel prestrašen, zagledavši obuvale, napolnjene s krvjo. Sezul se je ter videl levo nogo vso krvavo. Kri mu je tekla od dveh strani: Kroglja je zadela stegno od ene strani ter prišla ven na drugi. Odtrgal je kos sravce in zamašil obe luknji. Boječina je naraščala, on pa je imel še dolgo in

čera, da je nemški milijonar spraval par stotakov več dobička v svoj žep. V drugih domažalskih tovarnah so se delavci uprli, le pri Oberwalderju (Vovku) jih je delalo nekaj dopoldne, popoldne so jo pa še ti popihali čomov odpočit se od hudega dela. Kadar bo Ladtätter spet dal kak beaški stotak za škofovo malho, ga bo pa župnik Bernik hvalil, kot bi bil od Boga poslan. Tako se delajo duhovni gospodje norca iz delavskega ljudstva. Da bi bil škof hotel odpraviti praznike, da bi ljudje manj zapravili ter da bi bilo manj priložnosti za greh po raznih veseljih, ki se vrše ob praznikih, je navadna farbarija. Ljubljanski klerikalci niso strpeli brez posebne zabave v Unio, na praznik Marijinega oznanenja pa se bodo spet zabavali v Ljudskem domu. In če ljubljanski klerikalci, ki so telesna in duševna straža škofova, prireajo nalašč na praznike veselice, kdo naj še kaj da na škofove odredbe, da so resne!

Škofa Bonaventure ne spoštuje deželni šolski svet, kjer imajo klerikalci glavno in odločilno besedo. Izdal je namreč odredbo, da ostanejo dnevi šolskega pouka, kot so bili doslej, brez ozira na to, da je škof odpravil sedem praznikov, na katere naj ljudje delajo. Šole ne bo te dni letošagotovo ne, za pozneje bodo pa že kaj ukrenili. Škofa Jegliča blamirajo njegovi najozgibnejši somišljeniki v deželnem šolskem svetu!

Uvaževanja vredno smatra »Slovenec«, ako se napredni časopisi ne čitajo. Gotovo, ker bi imeli klerikalci od tega dvojen dobiček, ljudje bi spoznali resnico samo s klerikalne strani in končno potrebuje tudi klerikalni list plačujočih odjemalcev. Dr. Krek je namreč rekel, da se klerikalni človek iz klerikalne lista lahko vse nauči. Radi bi vedeli, ali se ni dr. Krek učil drugje onih pametnih misli, kolikor jih je doslej povedal in zapisal. V Celju je rekel dr. Krek: V nas mora biti brezmejno zaničevanje naših nasprotnikov, liberalnih listov in govorov. Mi odgovorjamo: enako z enakimi.

Klerikalci in ženski shod. Ko so klerikalci v Ljubljani potrebovali ženstvo, da bi jim pomagalo dobiti vlogo v roke, so poklicali na pomoč žensko volilno pravico, ki so jo razširili celo tja v samostane, kamor doslej v nobeni deželi ni segala. Sedaj pa se klerikalni list norčuje iz ženskega shoda na Dunaju in smeši tudi zastopnico slovenskega ženstva. Pri shodu je sodelovalo vse avstrijsko ženstvo — tudi »Slovenec« tako priljubljenega poljskega naroda — in »Slovenec« govori sedaj o Judih, ki so vodili celo akcijo. Menda ga ni lista v Avstriji, ki bi bil o tej stvari pisal bolj podlo.

Klerikalci ne marajo zmernih klerikalcev. »Slovenec« piše, da ne mara klerikalna stranka v sebi zmernih elementov. Ali fanatik, ali nič. Pravi: Zmerni klerikalci se lahko čisto dober človek, na političnem polju pa ni doma, ker je navadno premehkega srca. Če vedo liberalci kaj z njim početi, ga jim damo rade volje na razpolago. Torej klerikalizem ni za dobre ljudi, kdor uganja strankarske lumparije, ta je njih mož. Tudi ne sme biti mehkega srca, Bog obvari, to bi bilo pač krščansko, ampak ne klerikalno. Za svoj boj potrebujejo klerikalci nezmernih ljudi, brez srca, lahko so zlobni in hudobni, podli in nizki, samo da so klerikalci. Le ne zmernosti (če se ne motimo je zmernost med krščanskimi čednostmi.) Pa kaj to! Bodi falot in sovraži vse, kar ni klerikalno, s tem si postal pravi mož. — Zdi pa se nam, da bi se klerikalna armada zelo zmanjšala, ako bi klerikalci tako rade volje odstopili svoje zmerni ljudi drugim.

Dr. Krekova politika kola. V nedeljo so imeli štajerski klerikalci v Celju zborovanje, na katerem je nastopil kot govornik tudi dr. Krek. Mož je govoril, kot je že večkrat govoril: šlo mu je od srca! Rekel pa je med drugim: »Liberalci so konjederji. Vsak naš pristajaš mora nasprotnike za nasprotnike smatrati. Lah ne sedi z Arabcem pri kavi pri eni mizi. Liberalne papirje proč! Samo brezmejno zaničevanje zasluži njihovi govori in listi. Pravi član Kmečke zveze naj zvečer, ko gre spat, vpraša vest, ali ja čez dan dovolj zani-

težavno pot pred seboj. Radi izgube krvi je močno oslabil in vrhu tega še danes ni povzeli ničesar. Ko se je dobro stemnilo, je zapustil to mesto, ki bo jutri od turških preganjalcev preiskano skozi in skozi. Obenem s temo je naraščal tudi nočni hlad. Prva turška vas je izgledala, kakor izumrla. Turške vasi postanejo puste in podobne pokopališču, kakor hitro se zmrzači. Samo v eni »bakalnici« se je še čul šum. Ognjanov pa ni smel potrkati, dasiravno je že umiral gladi. Korakal je še dve uri, pustil za seboj dve drugi vasi in končno se je zopet nekaj belega prikazalo pred njim. To je bila Strema*. Prebrodivši jo z veliko težavo, se je vsedel na drugem bregu, ker mu je voda nogo ohladila in ga je jela rana hudo boleti. Zapazivši, da mu je stegno oteklo, se je prestrašil, boječ se, da se vnetje ne bi povečalo in on ne bi ostal na poti. Torej je vstal, odrezal trs pri obrežju in slekel hlače, da si umije rano na način, ki je bil znan iz Hadži Dimitrova* dobe. Zajevisi vodo v dolgo cev, jo je vpihnil v eden predor, ki ga je naredila krogla in voda se je odtekala skozi drugi. To je ponovil nekočkrat. Na ta način si je sam obvezal rano in potem se podal na pot proti Srednji Gori, v čije vznožju se je nahajal...

* Prodajalna z deželnimi pridelki.

** Pritok reke Marice, zlivajoč se vanjo ne daleč od Plovidva.

* Eden izmed bolgarskih vojvodov. Leta 1868. je Hadži Dimitar in njegov praporščak Stef. Karadža s četo 150 mož ne daleč od Svištova, dospel iz Rumunske preko Donave in dospel v Balkan. V okolici Trnova pa so bili od Turkov po junaškem odporu premagani in razbiti. Hadži Dimitar z ostankom 25 mož je padel ne daleč od sloveče Šipke; Stefan Karadža in nekateri vstaši pa so bili vjeti in v Ruščuku obešeni.

čeval liberalizem. **Liberalce končajte politično.** Proč liberalce iz javnosti, ven z njimi iz javnih zastopov, še za birčica ni sposoben in je prečasto mesto za liberalca. On, stvarnik, nam bo dal zmago, rešitev in srečo našemu narodu, naši domovini. Liberalcem smo rekli: **Hrbet je vaša, bič pa naš! Liberalnega učiteljstva in uradništva ne maramo.** Ako bi bil imel dr. Krek kakšnega naprednjaka pred seboj, čisto gotovo bi ga bil jel trancirati in samo tega ne umejemo, zakaj ni pokazal ped dolgega noža zborovalcem, da bi se duh njegovega govora še lepše razširil po lepih poljanah zelenega Štajerja, kot želi »Slovenec«, da se zgodni. — Da mora pri taki pošrovelosti duhovnika ljudstvo podivjati, je naravna stvar. Naprednjaka uniči, ubij! to je klerikalno geslo, blagoslovljeno s škofovskim blagoslovom. Proti takim sredstvom klerikalcev nimamo druge pomoči, kot da učimo ljudstvo in mu razjasnjujemo, kakšni izmečki človeške družbe se zbirajo pod klerikalnim okriljem in kakšne sadove rodi tako hujškanje!

Vrednost uršulinskih šol. »Slovenec« se je že večkrat razkorajčil, da ljub. uršulinke zasluži tisočake, ki jih dobivajo od države, ker vzdržujejo šole, ki bi sicer padla na rame mestni občini. Pisalo se je že večkrat, kaj se v teh šolah pred vsem goji in da bi deklice imele stokrat boljši pouk, če bi hodile drugam v šole. Da je pouk res slab, dokazuje, da se skoraj nobena deklica, ki obiskuje uršulinsko šolo, ne zna pravilno podpisati. Poglejte podpis katerekoli, pa najdete mesto Jozefa ali Josipina pomeničeno Jozefa, namesto Frančiška pišejo Franziska, namesto Marija pa Maria, sploh vsako slovensko se glaseče ime se ponemči. Kakor se ta imena sistematično nemčijo, tako se deklicam povsod vceplja v glavo nemškutarski duh, ki so ga čestite matere nune dositega prepone. Take šole so pa nam Slovenecem škodljive in proti takim se moramo boriti. Naša mladina, posebno ženska, se mora izsolati v narodnem duhu, ako hočemo imeti zavedno ženstvo in ne hinavskih terciark. Klerikalcem so seveda klošterske šole vzor vseh šol, ker se v njih tako krasno pripravljajo tla za bodočo klerikalno generacijo.

Se eden. Poroča se iz Kremsa: Prior servitskega samostana, Ignac Weiglein, je pobegnil, ker ga zasleduje žendarmarija. Zapeljal je namreč 14letno hčerko nekega gostilničarja, ki je zadevo ovidil. Omenjamo ta slučaj, ker se »Slovenec« tako poteguje za one, ki niso vredni njegove protekcije. Saj se dogode take stvari dan na dan.

Samomor predsednika budimpeštanske odvetniške zbornice. V železniškem vozu na progi Trautmannsdorf — Dunaj se je ustrelil ogrski državni poslanec in predsednik budimpeštanske odvetniške zbornice dr. Imbro Szivak. Kot vzrok se naveda neozdravljiva bolezen, govori se pa tudi o nerednostih v neki banki, katero je ustanovil in vodil.

Hrvaška nasilja. Urednik zagrebškega dnevnika »Pokreta« Wilder je že dvakrat kandidiral v volilnem okraju Našiče ter bo to storil tudi pri sedanjih volitvah. Ko je te dni hotel obiskati svoj volilni okraj, so ga prijeli žandari in ga odpeljali iz okraja, istočasno pa je izdala vlada odlok, da je urednik Wilder službeno izgnan iz našičkega okraja, kamor se ne sme prikazati! Take razmere so pač mogoče le na Hrvaškem.

Krematorij. V Liberu na Češkem bo društvo »Flamme« postavilo prvi mestni krematorij. Seveda bo krematorij stal prazen, dokler bodo v Avstriji odločilni krogi stali na ozkosrčnem stališču, da je edino prav, če človek gni v zemlji. Upravno sodišče je izreklo mnenje, da mesta lahko zidajo krematorije, dasi vpepeljevanje doslej še ni dovoljeno. Z ozirom na to razsodbo, bo tudi mesto Praga postavilo na novem pokopališču svoj krematorij. Pride čas, ko se vpepeljevanju ne bo nihče upiral, ker ni nobenih pomislekov proti njemu. Saj tudi »Čas« priznava, da ni v vpepeljevanju nič protisrkega, le da je bila v cerkvi doslej navada, pokopavati v zemljo. Tudi zakon izrečno ne prepoveduje vpepeljevanje, zato je neumno kričati, da je krematorij obgve kaka brezverska stvar. Imajo jih v Nemčiji, Švici in drugod in zato prav nič vera ne peša.

Radi sleparij pri volitvah je bil v Šibeniku v Dalmaciji obsojen pater Pavel Miličič, župnik v Krapnju na dva meseca težke ječe, neizpremenjene v globo, ker je nagovoril nekega kmeta, da je volil v imenu nekega umrlega volilca. Pater Pavel Miličič je eden voditeljev klerikalne stranke prava v Dalmaciji, ki jo je poklerikalil Sušteršič.

V deželnih bolnišnicah je umrl danes neki človek, ki so ga našli včeraj pri Jaršah. Na glavi je imel težko rano, ne ve pa se, ali se je zgodil zločin, ali se je zgodila kaka nesreča. Orožništvo povprašuje po okolici, da dožene, kaj je na stvari.

Odgovor na vprašanje: Smelo Vas prašamo, ali Vam je znano, da se redijo prašiči in krave na Dunajski cesti in to povzroča tak kraval in tak smrad, da je groza. Celo noč naporna služba podnevu mesto počitka pa poslušaj cvilenje prašičev in kravje mukanje in vohaj neprijetni duh. Več pekovskih pomočnikov. — **Odgovor:** Ako se vam godi krivica, pritožite se na pristojni oblasti.

Na štiri razredni ljudski šoli v Senožečah je eno učno mesto razpisano, ker želi krajni šolski svet za to mesto možko učno moč, zato imajo moški prosilci prednost. Čas za vlaganje prošnje je določen do 10. aprila 1912.

Požrtvovalnost. Nemški učitelj v nemški občini Bia-Torbagy na ogrskem je napravil dolgoce, za katere so ga prišli rubiti. Občinski možje so se bali, da izgube učitelja, če sledi ruševni propad in da bi njegov naslednik ne bil več Nemec, zato so sklenili, da plačajo vse njegove dolgeve v znesku 500 K, samo da bo še ostal pri njih. To je res nacionalna požrtvovalnost.

Kinematograf »Ideal«. Danes specialni večer z ameriškano senzacijo pri vseh predstavah. »Rešitev iz morskih globin« in 6 slik prve vrste. Med temi ameriškana veseloigra »Pre-

košen.« Jutri »Mirko gre v Tripolis (Velekomnično) in »Vampirski plesalka.« Pripravlja se »Grobnica živega«.

Avstro-ogrsko državne železnice so imele preteklo leto 17.587.605 K čistega dobička, za pol milijona več kot 1910.

Idrija.

Telovadno društvo Sokol v Idriji ima za tekoče leto načrtan ta-le program javnih nastopov: Dne 16. maja pešizlet v Dole; dne 9. junija Sokolski dan in otvoritev Sokolskega doma v Ilirski Bistrici; dne 27. junija — 1. julija zlet v Prago; dne 4. avgusta društvena petnajstletnica, oziroma desetletnica razvišja prapora; dne 18. avgusta Sokolski dan in razvišje prapora v Cerknici. — V našem Sokolu polje zdravo življenje, čeprav so ga vrgli iz realne telovadnice in mu odvzeli šolski naraščaj. Telovadci so vstrajno na svojem delu, članice se marljivo udeležujejo telovadbe, lepo je gledati obrtno-trgovski naraščaj, s kako vne-mo se pripravljajo, da vstopi ponosno in samozvestno v vrste Sokolov. Spričo idealno lepe in plemenite praktične naloge, ki jo ima Sokol posebno v Idriji, bi bilo želeli in pričakovati zanj več zanimanja, več požrtvovalnosti in več podpore. Z neumornim delom, ki je udomačeno v našem Sokolu, si pa Sokol sam ustvarja lepšo bodočnost.

Poslopje guzdnega erarja na Šolskem trgu so že začeli podirati. Nova zgradba mora biti dočelana do jeseni. Delo je prevzel zidarski mojster Matevž Moravec iz Idrije.

Nova klavirica je v našem mestu nujno potrebna. Pa saj bi jo že imeli, da je ni preprečilo brezmišelnosti in škodljivo Oswaldovo rekuriranje. Nekateri ljudje so tem bolj zadovoljni, čim več nesnage je okrog njih. — Sedaj je treba samo še izbrati in določiti prostor. Pozornost se obrača na Moravčev svet ob cesti v Spodnjo Idrijo. — Čudne govorice se širijo o tem, kake načrte imajo klerikalci, da pride občina do tega sveta. Seveda bo treba tudi o tem govoriti, kadar pride čas!

Štajersko.

Ubegel kaplan. Kaplan Mihael Golob v Novi cerkvi pri Celju je oklofotal in osuval na neki plesni veselici godca Kranjca, ker ni godel, kot so zaželeli častiti gospod. Kaplan je zdaj v preiskavi zaradi hudodelstva javnega nasilstva in prestopka lahke telesne poškodbe. Golobu pa ne diši sodni ričet, jo je pa pobrisal neznanu kam. Pravijo, da je šel delat pokoro v neki samostan, kjer se pribežališča za take in enake duhovne tiče.

Vlom v sodišče. V zemljiško knjižni urad sodišča v Spitalu ob Dravi so vlomili neznani tatovi, poškodovali knjige ter odnesli 1200 K.

Skraina podivjanost. V St. Vidu pri Kočnem je Iv. Doberšek pretepel svojo sestro, da so ji prišli pomagat oče in bratje. Sirovež je zbežal, nato pa zgrabil kamen in ga vrgel v očeta, da se je ves krvav težko ranjen zgrudil. A še nato je ničvredni sin vzel palico in tolkel z njo po nezvestnem očetu. Koliko je take sirovosti kriva slaba vzgoja!

Dvojno jaje je znesla v Gleichenbergu na Štajerskem mlada kokoš. Ker je bilo jajce izredno veliko, so ga odprli in našli v njem mesto rumenjaka popolnoma razvito drugo jajce s trdo lupinjo ter z rumenjakom in beljakom.

Posledice klofute. V Mariboru je bil v neki gostilni ples. Čedna punica, v katero je bilo zaverovanih trop dragoncev, se je jela norčevati z nekim civilistom, vsled česar ji je ta priložil klofuto. To je bilo znamenje za bitko. Dragonci so potegnili sablje, civilisti pa kar cele stole in bil se je boj krvavi. Vsak je dobil par krvavih udarcev, dragonca Franca Babiča je pa nekdo ustrelil v stegno.

Take noge imaš, da bi šajtrgo peljal skozi, tako so se v gostilni pri Sv. Kungundi pri Celju norčevali fantje iz župnikovega hlapca Mihaela Drnovška, in da zato ni bil vojak. Ker jih je gostilničar miril, padli so po njem in ga pobili na tla, da je obležal nezavesten. Glavni napadalec Kovač je že v zaporu, druge pa še čaka kazen.

Trst in Primorje.

Rafiniranost nadzornika Kanerja. V Trstu velja v politiki tudi več beseda deželnega nadzornika, nego beseda kateregakoli poslanca. Dasi Nemci v Trstu ne vodijo svoje javne politike, in nimajo svojih poslancev, vendar dose-gajo v Trstu posebno na šolskem polju večje uspehe kakor italijanski in slovenski poslanci. Pa gotovo, ko so voditelji politikujoče šole nemški deželni nadzorniki sami. Stvar je taka: Deželni šolski nadzornik za nemške šole v Trstu dr. Kaner je spoznal, da je nemški licej šolskih sester v Trstu premalo nemško šovinstičen. Vsled tega je deloval z vsemi silami na to, da se spravi šolske sestre iz Trsta. Hitro storjeno! Država ponudi šolskim sestram milijon kron za zadolženo poslopje. Kdo bi ne sklenil tako preplačno kupčijo. S tem so bile šolske sestre primorane opustiti licej, ker jim ni kazalo najeti zato privatnega stanovanja; opustiti pa morajo tudi pouk na vseh drugih zavodih, ker jim ne kaže istotako zase si držati privatnega stanovanja. Dr. Kaner je nato že vse potrebno uredil med tržaškimi Nemci, da se ustanovi deklinski nemški licej, ki ga vzdržuje za sedaj še nalašč za to ustanovljeno društvo. Dr. Kaner se je med tem časom peljal tudi na Dunaj in preskrbel, da naučno ministrstvo podpi-ri njega delo v Trstu; pri finančnem ministertvu je pa izposloval letno podporo 10.000 K. Med tem časom pa je izvel iz svojih predalov zaprašene akte prošnje šol. sester za pravico javnosti, ki jih je ministrstvo dogovorno z njim takoj potrdilo. To je napravil dr. Kaner namenoma, da preslepi javnost glede svoje nakane, na drugi strani pa, da bodo Nemci lahko rekli, da so prevzeli ta zavod. Dne 15. t. m. pa je dr. Kaner sklical nekaj sestaneč za ustanovitev nemškega liceja. Na tem sestanku je predlagal, da naj se ustanovi takoj popolni šest-

razredni nemški deklinski licej. Dr. Kaner je namreč že preje skrbel za vse, kajti dasi ima-je šolske sestre le pet razredov, jim je on preskrbel ob smrti njih šolstva v Trstu pravico javnosti za šest razredov. Sestaneč je imel popolnoma nemško nacionalni značaj in so bili govori taki, kakor bi šlo v prvi vrsti za germanizatorično šolo v Trstu in kakor bi bil to kak ustanovni shod »Südmärke« ali »Schulvereine«. Pa dr. Kaner je še drugače preskrbel za Nemce v Trstu. Izposloval je v ministrstvu na Dunaju za to šolo tudi poslopje. Ker je pa za nemški nežni spol bolj prikladna šola v rotranosti mesta, kakor v ulici Besenghi, je država sklenila odrediti sledeče: Sedanja nemška gimnazija se preseli v Sedaj dr. poslopje v ulici Besenghi, — v sedanjem gimnazijskem poslopju v mestu se pa nastani novi nemški Kanerjev licej in preostaja tu tudi še časno prostora za sed. nemško realno gimn., ki se jo bode potreba itak s časom lotiti. Vsekakor smatramo mi vse te manipulacije kot politikum in ustanovitve te nemške šole kot politični akt; posebno, ker je geslo merodajnih faktorjev v Trstu: »Slovinci ne dobite nikdar svojih sred-njih šol v Trstu« — o čemer se natanko izpre-govorimo!

Za nadzornika brezlične brzoljavne postaje v Trstu je imenovan linjski poročnik v pok., baron Evgen Winkler, sin bivšega kranjskega deželnega predsednika.

Trgovska in obrtna zadruga v Trstu objav-lja svoje poročilo in bilanco za VI. pravno le-to 1911. Zadruga je imela v tem letu 9.121.132 K 34 vin. prometa ter izkazuje 22.512 K 94 vin. do-bička. Skupna število združnikov znaša 1632 (+247). Čisti dobiček se razdeli takole: 5% di-videnda 240 K; Nagrada načelstvu 225 K 29 v.; Nagrada nadzorstvu 1125 K 64 vin.; Slovenski trgovski šoli 5000 K; Trgovski tečaj (Trg. iz-obrazovalnega društva) 600 K; Podporni fond slov. trg. šole za učila 100 K; Dramatičnemu društvo v Trstu 200 K; Dijaško pedporno društvo 150 K; Zavod Sv. Nikolaja 50 K; Kmetijski družbi za Trst in okolico 100 K; Učiteljskemu društvu za Trst in okolico v upravo za usta-novitev jav. ljudske knjižice 200 K; Društvo in-goslov. slušateljev trg. vede na Dunaju 50 K; V dobrodelne namene načelstvu na razpolago 300 K; Rezervnemu zakladu 12.146 K 1 vin.; skupaj 22.512 K 94 vin.

PROSVETA.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Danes gostuje ga. Irma Polakova, operna in operetna pevka, v veliki vlogi »Rozalinde« v Strauss-ovi operi »Netopir« (izven abonementa; za lože nepar). — V soboto gostujeta zagrebška prva baletna plesalka gđc. Hana Vojačkova in baletni plesalec, g. Drag. Kreljus. Vzpored: Srečko Albini: »Plitvička jezera« (ples lasta-vice, izvaja gđc. Vojačkova); Joh. Strauss: »Pomladni glasi« (Valček, izvaja gđc. Vojač-kova); Srečko Albini: »Plitvička jezera«. (Pas-de deux excentriche. Izvajata gđc. Vojačkova in g. Kreljus). Vsi plesi se izvajajo v kostimih. Plesalka Vojačkova in Kreljus sta najboljša člana baleta kr. zemalj. kazališta v Zagrebu. Za naše gledališče je balet povsem nova stroka dramske umetnosti.

Šolski koncert gosp. Bervarja. Ker se aa-dalje povprašuje po vabilih, izjavljam, da so žal slovenski izvodci skoro pošli, dobe se samo še nemški. Na vsposredni strani slovenskih va-bil se je vrnila neljuba tiskovna napaka; v pr-vi točki pod c stoji namreč »Gefrorne Frauen« mesto »Gefrorne Tränen«, kar si blagovoli vsak sam popraviti. Od več strani dobivam priznanja o moji kratki razpravi moderne pev-ske pedagogike, ki je natisnjena na vabilih z željo, naj bi taisto obelodanil v časopisih. Če bodo slavna uredništva pripravljena sprejeti, bom rad ustregel željam, ter v prihodnjih dneh spisal obširnejšo za Slovence zelo koristno razpravo o moderni pevski pedagogiki in o splošnem pomenu taiste za človeški blagor.

Jos. Bervar.

DRUŠTVA.

Ljubljansko učiteljsko društvo si je izvo-lilo za tekoče leto tale odbor: Jakob Dimnik, predsednik; Marija Marout, preds. namestni-ca; Vendelin Sadar, tajnik; Ljudevit Dermelj, blagajnik; Karel Wider, knjižničar; Fran Ma-rolt, pevovodja; Jakob Furlan, odbornik. Društvo ima 49 članov.

Bolniška blagajna samostojnih obrtnikov v Ljubljani priredi svoj občni zbor v nedeljo, dne 24. marca 1912 ob 2. uri popoldne v stekle-nem salonu »pri Levu«. Marije Terezije cesta. Ako bi ta ne bil sklepčen, bode uru pozneje drugi občni zbor, ne oziraje se na število nav-zočin.

Občni zbor društva odvetniških in notar-skih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani. V so-boto se je vršil lepo uspeši občni zbor imeno-vanega društva. Po predsednikovem g. Josi-pa Christofa nagovoru posnamemo, da društvo stopi z letošnjim letom v 10. leto svo-jega delovanja. Da organizacija ni dosegla v polni meri zaželenega cilja izraženegega o priliki ustanovitve v Celju je temu največ kriv današnji socialni red; mnogo so krivi stanovski tovariši sami. Še danes nima večina tovarišev smisla za organizacijo. Če bi se vsi tovariši zavedali svojih dolžnosti, svojega položaja in pravic, bi organizacija imela kmalu pokazati lepših uspehov. Tovarišem manjka samospo-znanja. Vendar vkljub temu ima organizacija beležiti marsikateri uspeh. Ob času ko odvet-niški in notarski uradniki še niso poznali moči sloge v organizaciji so bili pravi sužnji svojih šefov. Nizka plača, nestalna služba, nikakoršni dopust, nikak zavarov. za slučaj starosti. Da so se zboljšale plače, se vsaj deloma uredilo njih službeno razmerje, da imajo svoj nedeljski in prazniški počitek, starostno zavarova-nje za slučaj onemoglosti in svoje dopuste, vse to je sad združene moči organizacije. Še več pa bi lahko dosegli ako bi bili združeni v sta-novski in te v državno organizacijo. — Nato sledi tajniško poročilo, G. J. Zajec izvaja dalj-

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Meto-
dove šolske družbe!

Priporočilo!

Pri nakupovanju suhih in oljnatih barv, lakov, firnežev i. t. d. se obrnite na domačo tvrdko

Premrl & Jančar v Ljubljani.

Prodaja na drobno in debelo. — V zalogi so krasne fasadne barve.
Tovarna: Kolodvorska ulica 18 in Dunajska cesta 20.

Zahtevajte vzorce in cenik.

Senzacionalna prodaja za velikonočne praznike!

Obleke za gospode	od 8 K naprej	Klobuki in čepice za go-	spode in dečke	od 1 K naprej
Obleke za dečke	6 K	Dežni plašči za gosp. in dame		10 K
Obleke za otroke	2 K	Kostumi ali dolgi raglani	za dame	10 K
Površniki in raglani za		Krila ali bluze iz blaga	za dame	3 K
gospode	12 K			
Površniki ali modre bods-				
jopice za dečke	6 K			

Velika izbira pariških in berlinskih modelov.

„Angleško skladišče oblek“, O. Bernatovič,
Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

UČITELJSKA TISKARNA

Telefon šte. 118.

v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 8.

Telefon šte. 118.

Jan Legova knjižnica: Rape: Dane. Cena 1 K.
Slapšak: Turki pri Sv. Tilnu, ilustrovana
knjiga. Cena 1-20 K.

M. Gregorič: Otroški
oder, gled. igre za
mladino. 1-50 K.

Štupar: 0 prvinah in
spojinah, ilustrov.
Cena 1-50 K.

Brunet: Telovadba.
Cena 4 K.

Mešiček: Beleške iz
fizike in kemije.
Cena 40 vin.

Marolt: Zgodo-
vinske učne sli-
ke. Cena 2 K.

Vizitke

Engelbert Gangl:
Beli rojaki.
Cena vezani knjigi K 3—,
broširani K 2-60.

Kuverte s firmo

Kaj izide zopet
?

Trgovske račune

Knjižnica Učiteljskega konvikta: Julčka Mišnjakovega
zbrani spisi I., II. in III. zvezek. Cena à 1-50 K. —
Rape: Mladini. Cena 1-50 K. — Gangl: Zbrani spisi.
I. zvezek. Cena 1-50 K.

Adamič: Slava Cesarju! Spevoigra za
mladino. Cena 3 K. — Besedilo k
Adamičevi spevoigri. Cena 10 vin.

Zirovnikove na-
rodne pesmi. I.
in II. zvezek.
Cena à 20 vin.

Bretl: Kako si o-
hranimo zobe.
Cena 20 vin.

Vse predpisane in
potrebne šolske
tiskovine.

Razni napisi na
lepenkah za
šole.

Novo! Popravljal-
na znamenja na
tabelah.

Tabela o pravil-
nem mešanju
umetnih gnojil.

Vse tiskovine za
knjižnice.

Uradne tiskovine
za županstva.

Vse najnovejše ti-
skovine za o-
brtno - nadalje-
valne šole.

Stereotipija

Litografija

Muzikalije

Založba knjig

V „Učiteljski tiskarni“ se tiskajo: Slovenski Branik, Dan, Učiteljski Tovariš,
Slovenski Ilustrovani Tednik, Rudar, Domače ognjišče, Zvonček, Popotnik,
Naša Bodočnost, Gasilec, Zarja, Tobačni delavec.

— 226 —

ki nam ga je tako skrbno priporočil, je končal in iztresel kocke po mizi.

— Nam ne more uiti, je potrdil Bruscaille. Ali paziti se moremo, da se nam ne zgodi, kakor zadnjič, ko nam je skoro ušesi porezal radi onega zlodjevega pretepača, ki ga ni bilo najti nikjer na svetu. Sedaj moramo nerodnost popraviti in se dobro držati tega novega varovančka!

Ni še dobro končal s stavkom in že je hitel Thiband na vrata, pred katerim je pravkar postal ličen plemič na konju. Prožno je skočil iz sedla in se še enkrat ozrl na znamenje: obešena svinja mu je očividno razpršila vsak dvom.

Krčmar se je pričel globoko klanjati in kričati:

— Hola, sem lenuhi in pomagajte visoke-mu tujemu gospodu, ki ga nam nevednežem pošilja samo nebo!

— Počasi, pazite, je naročal Passavant hlapcu, ki je snemal konju uzdo in ga gnil proti hlevu. Najprvo, nisem za vas tujec mojster Le Poingre...

— Blagorodje me blagovoli poznati, je vzkliknil Thiband.

— Mesec dni je od tega, kar sem prenočeval pri vas. Pa če bi poteklo dvajset, vašega obraza človek ne zgrešiti!

— Ah, blagorodje!

— Isti ste, le lasje so vam osiveli!

— V enem mesecu, se je prestrašil krčmar.

— Ne, v dvajsetih letih, se je zasmejal Hardy; mojster, tudi se motite, ako mislite,

— 227 —

ako mislite, da me pošilja nebo k vam. Preje rogati, ki sem se mu obesil za rep...

— Ah, ah! je žvrgolel krčmar. Dobro govorite, blagorodje. Slaba bi predla rogatemu, ki vam je prepustil svoj ozaljšek na razpolago: še izpulite mu ga. Blagovolite vstopiti; če ima radi vas kredit slaviti velikonočne praznike, pa naj ostane od mrtvih, pri rogačevih kocinah, da!

Passavant ga ni poslušal. Hude pajčvine so se mu bile napredle po trebuhu in dogodek v gozdu mu je posušil vse sline. Urno si je izbral ugoden prostor v izbi in si naročil jedi in pijače. Nato se je ogledal in se hkratu zdrznil. V sosedni sobi je zapazil četvorico in jo spoznal. Nehote mu je roka zagrabila za meč. Ocquetonville mu je bil najbolj znan.

— Znanec iz Doline Ljubezni, je siknil med zobmi. Hudirja, kako zija v me; kaj naj to pomeni!

V resnici so vsi štirje pozorno upirali oči v prišleca. Ali nihče ga ni spoznal, kajti luči nočnih svetilk in celomesečno potovanje so ga delale neznanega. Po popisu pa, ki ga jim je dal Ivan Nevstrašni se jim je le zdelo, da je to oni, ki so mu bili poslani naproti.

— Razori se poznajo še vsem štirim; moja znamenja ne izginejo tako naglo, jih je gledal Passavant. Rogača vendar, saj jo mahajo naravnost proti meni.

Res so bili vstali in se postavili pozdravljajoč pred Hardyja.

— Gospod, je vprašal Ocquetonville, ali niste morebiti slučajno vi plemič Passavant?

Ker se pride dandanes pri hudi konkurenci do denarja le potom

dobre reklame

svetujemo vsem, ki hočejo kaj kupiti ali prodati, ali ki iščejo službe, da naj inserirajo v izbornem in zelo razširjenem slovenskem ne-
odvisnem dnevniku

„DAN“

ker ima to inseriranje gotov uspeh.

Oglase za „DAN“ sprejema po najnižjih cenah „Prva anončna pisarna“ v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 8, katera daje radevolje tudi vse za to potrebne informacije.